

[Hagen Hagensen]

får en ensartet behandling, indtil vi har fået gennemdrøftet forholdene omkring den læge deltagelse i strafferetsplejen.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

For historieskrivningens skyld skal jeg blot gøre fru Ebba Strange opmærksom på, at fremskridtspartiet heller ikke stemte for det af venstre stillede ændringsforslag om at trække § 191 ud specielt, idet vi ikke ønskede denne helt specielle udtrækning for så vidt angår de sager.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

En uforbeholden undskyldning til de konservative og til hr. Hagen Hagensen. Jeg beklager; det var en fejl fra min side. Det ændringsforslag, jeg henviste til, var stillet af venstre og kristeligt folkeparti.

(Kort bemærkning).

Nathalie Lind (V):

Dette behøver jo ikke blive noget Oxfordmøde. Det er jo fæstnet på papiret, at det var venstre og kristeligt folkeparti, der stillede det ændringsforslag og stemte for det.

Det, jeg gerne vil sige her, er, at jeg ikke mener, fru Ebba Strange kan drage nogen slutninger fra dette ændringsforslag til vores almindelige holdning til nævningebehandling. Begrundelsen for at undtage narkotikasager fra nævningebehandling – og det er også fremgået af, hvad jeg har nævnt under førstebehandlingen – var jo disse sagers helt specielle karakter, dels den bevismæssigt set meget vanskelige side af sagen, dels den vanskelighed, der kunne være for dem, der var impliceret i sagen: det kunne tage lang tid, inden de kom til at aflægge forklaring, der kunne være tale om trusler fra den tiltalte osv. Det er ikke alene domstolenes skyld, at det varer længe, inden disse sager er færdigbehandlet, det skyldes også den efterforskning, der skal til, også i udlandet osv. Det er i sig selv fuldt tilstrækkelig begrundelse til, at man siger: disse alvorlige forbrydelser må det være rimeligst at underkaste almindelig behandling med domsmænd, og jeg har også tidligere gjort gældende, at jeg faktisk ikke tror, dette ting underkastede det nogen selv-

stændig overvejelse, da man forhøjede strafferammen fra de 6 til de 10 år, at det dermed fik den følge, at det blev nævningsager.

Wilhelm (VS):

Til det sidste kan jeg sige, at det gjorde man faktisk: der var direkte et forslag om at se på nævningebehandling dengang, og det blev stemt ned.

De ændringsforslag, der nu er stillet, kan VS stemme for. De drejer sig jo om at opretholde nævningebehandling af disse sager, og skulle nogen mene, at det er et sært selskab, vi er kommet i med venstre, de konservative og fremskridtspartiet, mens socialdemokratiet, SF, de radikale og retsforbundet står sammen imod, skal jeg erindre om, at det er selskabet, der har sluttet sig til os, og ikke os, der har sluttet os til selskabet.

Det er dog vel vigtigere end forhistorien, at vi mener at kunne argumentere for indholdet, det politiske såvel som det retspolitiske indhold, i det ændringsforslag, vi her vil stemme for.

Jeg vil gerne først sige om nævningeinstitutionen generelt – og der er grund til i dag at tage stilling også generelt og principielt, for følger man ministerens forslag, nærmer vi os nævningeinstitutionens fuldstændige afskaffelse – at vi ikke er blinde for, at lægdommere kan være følelsesmæssigt påvirkede, at de kan ligge under for oppiskede stemninger, og det er naturligvis et problem. Retsopfattelsen har ikke været alt for veludviklet her i landet og er det heller ikke i dag. Det ses til stadighed i læserbrevsspalterne, hvor den samme dom for den samme lovovertrædelse af de samme mennesker skiftevis bedømmes som alt for hård og alt for mild, alt efter, hvordan sagen har været fremstillet i pressen, eller efter, hvilke konsekvenser lovovertrædelsen tilfældigvis har fået.

Vi er ikke tilhængere af, hvad man kunne kalde »pøbeljustits«, karakteriseret ved stor vilkårlighed i retssystemet, men vi er tilhængere af lægdommerelementet også i den særlige form, det har i nævningeinstitutionen. Vilcårligheden modvirkes af faste regler og rammer. Inden for disse regler og rammer vil der under alle omstændigheder skulle udøves skøn, og vi finder, at lægdommere har fuldt